

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Lunæ vigesimâ-tertiâ mensis Martii, Anno Domini M. DCC. L.

M. RAYMUNDO DE LA RIVIERE,
Doctore Medico, Præside.

An in morbis Melancholicis purgatio per inferiora?

I.



BLANDISSIMUM vitæ condimentum sanitas; absque eâ nulla naturæ, nulla fortunæ bona; longiùs ab eâ recedit qui mente laborat, quàm qui ægrotat corpore. Cunctis hominibus eadem Animæ, ut ita dicam, fabrica, ingenium non cunctis idem. Hujus varietas ab Organorum conformatione & humorum dis-

poſitione pendet, ſicut morborum diverſitas. Tenuis humor ut plurimùm acutos parit, craſſus chronicos. Inter chronicos reponitur Melancholia, quæ mentis alienatio eſt ſæpiſſimè cum metu & triſtitiâ conjuncta. Hunc affectum generat obſcura cerebri diſpoſitio, cum pravâ ſanguinis indole & partium inferiorum vitio. Suſpirium frequens, ſomnia terrifica, ſilentium, demiſſio animi, deſidia, hebetudo, oblivio, lucis fuga, contemptus rerum omnium hanc comitantur ægritudinem. Hæc omnia arguunt craſſi ac terreni humoris dominium.

I I.

ANIMÆ proprium eſt cogitare. Inter eam & corpus inſigne ſocietatis vinculum. Ex diverſis partium corporis motibus variæ exurgunt in Animâ cogitationes, & vice verſâ diſtinctæ cogitationes diſtinctos motus edunt in corpore. Mutuus ille concurſus ex ſummi Opificis decreto proficiſcitur. Animi pathematis occaſionem præbet humorum natura. Gaudium à laudabili ſanguine & mediocriter ſubtili, dum blando ejus motu cerebrum placidè commovetur, undè grata animæ cogitatio. Furor, Ira, Audacia rapidiſſimum bilis motum ſequuntur. Mœſtus & triſtis eſt qui non poſſe ſe putat imminens malum arcere, aut optatum bonum conſequi, propter imbecillitatem virium, motûs inertiam, membrorum ſegnitiem. Undè hæc, niſi à ſanguine fœculento, melancholico, vix mobili, ſpiritus ejuſdem indolis ſuppeditante?

I I I.

CORPUS humanum ex infinitis penè numero canaliculis unum efficitur. Per hos varii liquores trajiciuntur, quorum alii utiles, alii excrementitii. Illos ſurſùm, ſi tenues, deorsùm, ſi craſſi, Natura propellit. Ne credas tamen partes inferiores ſpiritu orbari; hic per nervos delatus actionum cujuſlibet partis primus auctor jure ac meritò cenſetur. A debito iſtius influxu liquores corpori inſervientes juſtam ſubeunt partium miſcelam, eâque mole & quantitate procedunt quâ recto conſulatur uſui; omnia tunc ritè peraguntur: ſecùs, corporis œconomiam interturbant, pervertunt, dirimunt; morbus adeſt. Quo quidem in caſu morbi natura, partium conditio, earum ſitus indicant re-

medii formam, & quâ viâ ſit eliminandus humor. Debet enim Medicus naturæ Miniſter & imitator illius motum ſequi. Sic tenuis humor ſi peccat, ſive per habitum corporis quò fertur, ſive per ſuperiora eſt abigendus, craſſus per inferiora.

I V.

QUO vividior alicujus corporis motus, eò magis à centro recedit, motûs ſui impedimenta faciliùs ſuperat, & lineam rectam deſcribit undè ſanguinis à ſiniſtro Cordis ſinu prorumpentis tenuior portio ad caput avolat, craſſior pellitur ad inferiora. Hujus terreni ſucci ſedes eſt ac receptaculum Vena Portæ, ramis ſuis per lienem, meſenterium & inteſtina ſparſis lentiſſimo gradu ſanguinem reſorbens. His adeò obſtructis vaſibus moles ſanguinea à ſucco melancholico non repurgatur, hinc circuitu ſanguinis fæx illa rapitur, ad diverſas deindè corporis partes, in quibus innumera tum ſymptomata ludit, jugiter appellenda. Tot malorum curationem, naturâ monſtrante viam, prudenter aggredietur qui confugiet ad catharticum, ſectâ priùs ſaphænâ, & præmiſſis blandis ſolventibus ſaponaceis: hâc ſemitâ quâ ſpontè fertur craſſus humor, citiùs tutiùſque foràs educitur.

V.

OBSCURE loquitur qui catharticum ſympathiâ aut antipathiâ agere contendit; clariùs, qui affirmat idem irritando purgare, & novam excitando in humoribus fermentationem, ſeu motum inteſtinum, quo à vinculis quibus impediuntur eorum particulæ, extricentur. Undè ab Emeticis Cathartica multùm diſcrepant, nempè quòd illorum evolutio fiat tantùm in ventriculo; horum diſſolutio inchoetur in ſtomacho, perficiatur in inteſtinis. Emetica conſtant particulis tenuibus & efferis, motuque concitatiſſimo præditis, cerebrum lædunt vehementi concuſſione, partibus ſuperioribus humorem melancholicum impingunt: potiùs quàm ex iis eliminent ob anguſtiores meatus vacuandis ſuccis craſſioribus ineptos: deindè verò nuſquàm ſuſcitatur vomitus abſque periculo. Quæ per inferiora purgant, minorem vim inferunt corpori, humoris vacuationem naturæ conſentaneam moliuntur per vias corporis patentiores, aptioreſque expulſioni.

crassioris excrementi : à principibus partibus humorem noxium removent, sedem morbi oppugnant in ipsomet sitam abdomine.

Ergò in morbis Melancholicis purgatio per inferiora.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Claudius Person.	*M. Joannes-Stephanus Guettard, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius, Censor Regius & Serenissimi Aurelianensium Ducis Botanicus.*	*M. Joannes Astruc, saluberis Consilii Regis Socius, Regis Poloniarum Augusti Secundi Electoris Saxoniæ, dum viveret, Medicus Primarius, & Professor Regius.*
M. Ludovicus-Renatus Desbois.	*M. Natalis-Maria de Gevigland.*	*M. Bernardus de Jussieu, Regiæ Scientiarum Academiæ, Regiæque Societatis Londinensis Socius, & in Horto Regio Botanices Prodemonstrator.*
M. Carolus-Ludovicus Liger.	*M. Franciscus-David Hérissant, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius & Chirurgiæ Professor designatus.*	*M. Joannes-Baptista Boyer, Regis Consiliarius Medicus in supremo Senatu ac in Præfecturâ Parisiensi, Serenissimæ Cenomanensium Ducissæ Medicus Ordinarius, Censor Regius, Regiæ Societatis Londinensis Socius, & utriusque Pharmaciæ Professor designatus.*

Proponebat Parisiis, JOANNES MAC-MAHON, Laonensis in Hiberniâ, Doctor Medicus Remensis, ultimo sæviente Bello, Medicus Exercituum Regis ad Rhenum, Neo-Brisaci in Nosocomio Regio Medicus Ordinarius, necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1750, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1750.